

Ο ΕΛΛΑΣ

ΝΕΑΝΙΚΟ & ΜΑΘΗΤΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΩΝ «ΑΠ. ΠΑΥΛΟΣ»
ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2011

48

ΕΙΣ ΟΙΩΝΟΣ
ΑΡΙΣΤΟΣ
ΑΜΥΝΕΣΘΑΙ
ΠΕΡΙ ΠΑΤΡΗΣ
ΕΛΛΗΝΟΙΤΑΛΙΚΟΣ
ΠΟΛΕΜΟΣ
1940 - 1941

ΦΗΛΙΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΔΕΛΙΑΝΕΛΑΣ

ΒΟΥΛΙΑΡΑΤΙ - ΧΩΡΟΣ ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ ΜΝΗΜΗΣ

ΠΙΝΑΚΑΣ ΑΠΩΛΕΙΩΝ ΜΑΧΗΣ ΥΠΟΝΑΤΟΣ ΑΓΙΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΒΟΥΛΙΑΡΑΤΙΟΥ

Α/Α	ΕΠΩΝΥΜΟ	ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ	ΕΤΟΣ	ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ
1	Αθανάσιος	Επικεφαλής Μοίρας του Στρατού	1940	1.1.1940
2	Δημήτριος	Μετακίνητος Στρατιώτης του Στρατού	1940	1.1.1940
3	Δημήτριος	Αξιωματικός του Στρατού	1940	1.1.1940
4	Δημήτριος	Αξιωματικός του Στρατού	1940	1.1.1940
5	Δημήτριος	Αξιωματικός του Στρατού	1940	1.1.1940
6	Δημήτριος	Αξιωματικός του Στρατού	1940	1.1.1940
7	Δημήτριος	Αξιωματικός του Στρατού	1940	1.1.1940
8	Δημήτριος	Αξιωματικός του Στρατού	1940	1.1.1940
9	Δημήτριος	Αξιωματικός του Στρατού	1940	1.1.1940
10	Δημήτριος	Αξιωματικός του Στρατού	1940	1.1.1940
11	Δημήτριος	Αξιωματικός του Στρατού	1940	1.1.1940
12	Δημήτριος	Αξιωματικός του Στρατού	1940	1.1.1940
13	Δημήτριος	Αξιωματικός του Στρατού	1940	1.1.1940
14	Δημήτριος	Αξιωματικός του Στρατού	1940	1.1.1940
15	Δημήτριος	Αξιωματικός του Στρατού	1940	1.1.1940
16	Δημήτριος	Αξιωματικός του Στρατού	1940	1.1.1940
17	Δημήτριος	Αξιωματικός του Στρατού	1940	1.1.1940
18	Δημήτριος	Αξιωματικός του Στρατού	1940	1.1.1940
19	Δημήτριος	Αξιωματικός του Στρατού	1940	1.1.1940
20	Δημήτριος	Αξιωματικός του Στρατού	1940	1.1.1940

ΠΙΝΑΚΑΣ ΤΑΦΕΝΤΩΝ ΠΟΛΕΜΙΣΤΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ ΣΤΟ ΒΟΥΛΙΑΡΑΤΙ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΟΙΤΑΛΙΚΟ ΠΟΛΕΜΟ 1940-1941

Α/Α	ΕΠΩΝΥΜΟ	ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ	ΕΤΟΣ	ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ
1	Αθανάσιος	Επικεφαλής Μοίρας του Στρατού	1940	1.1.1940
2	Δημήτριος	Μετακίνητος Στρατιώτης του Στρατού	1940	1.1.1940
3	Δημήτριος	Αξιωματικός του Στρατού	1940	1.1.1940
4	Δημήτριος	Αξιωματικός του Στρατού	1940	1.1.1940
5	Δημήτριος	Αξιωματικός του Στρατού	1940	1.1.1940
6	Δημήτριος	Αξιωματικός του Στρατού	1940	1.1.1940
7	Δημήτριος	Αξιωματικός του Στρατού	1940	1.1.1940
8	Δημήτριος	Αξιωματικός του Στρατού	1940	1.1.1940
9	Δημήτριος	Αξιωματικός του Στρατού	1940	1.1.1940
10	Δημήτριος	Αξιωματικός του Στρατού	1940	1.1.1940
11	Δημήτριος	Αξιωματικός του Στρατού	1940	1.1.1940
12	Δημήτριος	Αξιωματικός του Στρατού	1940	1.1.1940
13	Δημήτριος	Αξιωματικός του Στρατού	1940	1.1.1940
14	Δημήτριος	Αξιωματικός του Στρατού	1940	1.1.1940
15	Δημήτριος	Αξιωματικός του Στρατού	1940	1.1.1940
16	Δημήτριος	Αξιωματικός του Στρατού	1940	1.1.1940
17	Δημήτριος	Αξιωματικός του Στρατού	1940	1.1.1940
18	Δημήτριος	Αξιωματικός του Στρατού	1940	1.1.1940
19	Δημήτριος	Αξιωματικός του Στρατού	1940	1.1.1940
20	Δημήτριος	Αξιωματικός του Στρατού	1940	1.1.1940

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ
ΕΥΤΥΧΙΑ
ΔΥΤΙΚΗΣ
ΚΑΡΔΙΑΣ

Νεανικό & Μαθητικό Περιοδικό
των ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΩΝ
«ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ»
20100 Ισθμός Κορίνθου
Τηλ. 27410- 29663
www.apostolospavlos.gr

Περίοδος Β', Χρόνος Ε'
(Περίοδος Α': 1994 - 8)

ΤΕΥΧΟΣ 48 (97)
ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2011

Συντάσσεται από Μαθητές των Εκπαιδευτη-
ρίων με την γενική επιμέλεια της Διεύθυνσης.
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΥΛΗΣ:

Ανδρέας Κουτσόπουλος, Φιλολόγος

ΕΚΔΟΤΗΣ - ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ:

Σύλλογος «ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ» Σ.Α.

Γέλωνος 9, 11521 Αθήνα,

Τηλ. 210- 64 43 294

Τύποις: Paper Graph

Προσφέρεται δωρεάν στα μέλη της
Μαθητικής Κοινότητας (μαθητές και εκπ/κούς).

Στους παραλήπτες που αποστέλλεται
ο «Πυρσός» (για ταχυδρομικά κ.ά. έξοδα),

ετήσια εισφορά 15 ευρώ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Όραμα ελληνικό	171-172
Νέοι με λογική και φιλότιμο	173-175
Πάλι πόλεμος (Ποίημα)	175
Αγιολόγιο	176
Ευαγγελικές Περικοπές	177
Δελτίο Ειδήσεων για εφήβους	178-179
Εκδηλώσεις Χαράς και Δημιουργίας	180-181
Διαβάστε τι διδάσκουν στα σχολεία της Αλβανίας για την Ελλάδα!	182-183
Φιλολογική Γωνιά.....	184-185
Ξενογλωσσες σελίδες:	
The stolen treasure (part 5)	186
Que faire pour notre planète?.....	187
Ο Καθρέφτης (Χρονογράφημα)	188-189
Καλή Συμπεριφορά.....	190
Οι Σπίθες του "Πυρσού"	191

Εξώφυλλο: Μνημείο των Ελλήνων Πεσόντων 1940 στη Β. Ήπειρο

Οπισθόφυλλο: Κατάλογος των Ελλήνων Πεσόντων του 1940 στο χωριό Βουλιαράτι Β. Ηπείρου.

ΕΝΑΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ ΜΟΥΡΜΟΥΡΙΖΕΙ ΣΤΟ ΑΛΒΑΝΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ

...Τριγυρίζουμε πάνω στό χιόνι μέ τίς χλαΐνες κοκκαλιασμένες.
Ποτέ δέν βγήκε ό ήλιος σωστός άπ' τά ύψώματα του Μοράβα.
Ποτέ δέν έδυσε ό ήλιος αλάβωτος άπ' τ' άρπάγια
της Τρεμπεσίνας.

Τρεκλίζω στόν άνεμο χωρίς άλλο ροῦχο,
διπλωμένος μέ τό ντουφέκι μου, παγωμένος καί άσταθής.

Νικηφόρος Βρεττάκος

Όραμα ελληνικό

Η ἐπέτειος τοῦ Σαράντα, πού...
Ξαναδίνει στὸν τρέχοντα χρόνο τοῦ ἔθνους τὸ τρικύμισμα τοῦ παρελθόντος πού τὸ δόξασε, εἶναι μια ἐπέτειος πολύσημη γιὰ τὴ στιγμή αὐτή, τὴν τόσο δυσχερῆ, πού περνοῦμε. Εἶναι μέρα καθαρὰ παιδαγωγικὴ τοῦ ἔθνους, εἶναι τὰ φῶτα τῆς Ἑλλάδας, κι ἀπὸ αὐτὸ τὸ φῶς κάτι τὸ οὐσιαστικὸ πρέπει νὰ φροντίσουμε νὰ συγκρατήσουμε στὴ ζωὴ μας, αἶγλη ἀθανασίας...

Αὐτό, πρῶτ' ἀπ' ὅλα, ἦταν καὶ εἶναι ἡ Εἰκοστὴ Ὀγδὸν Ὀκτωβρίου: κλήση γιὰ θυσία. Ἡ πρόσκληση αὐτὴ πραγματοποιήθηκε ἀπὸ τὰ γεγονότα, ἀπὸ τὴν ἱστορικὴ στιγμή πού ξάφνου ἔπαψε νὰ εἶναι ἄχρωμη καὶ διαβατικὴ κι ἔγινε ἡ ἱστορία ὁλόσωμη, σοβαρὴ, δραματικὴ γιὰ τὴν ὑπαρξὴ τοῦ ἔθνους. Ἡ πρόσκληση γιὰ θυσία ἦταν ἀπερίφραστη κι ὁ λαὸς ἐξέφρασε ὀρθὰ τὴν προθυμία του.

Τί ἔπρεπε νὰ θυσιάσει τότε τὸ ἔθνος, ὁ καθένας ἀπλὸς κι ἄσημος πολίτης; Πρῶτα-πρῶτα, τὴ γαλήνη του, γιατί ἔμπαινε σὲ πόλεμο. Ὑστερα, τὴν ἐργασία του, τὴν οἰκογενειακὴ του θαλπωρὴ, τὰ προσωπικά του σχέδια κι ὄνειρα. Ἐκείνη τὴ μεγάλη στιγμή τὰ ὄνειρα ὁλων τῶν Ἑλλήνων σύμπεσαν στὴ λαχτάρα νὰ διαφυλαχτεῖ ἡ ἐλευθερία καὶ ἡ ἀκεραιότητα τοῦ τόπου, νὰ ἐξασφαλιστεῖ καὶ πάλι τὸ δικαίωμα τῆς γαλήνης καὶ οἱ προϋποθέσεις μιᾶς δυνατῆς ἐθνικῆς προκοπῆς...

Πρόσκληση πρὸς θυσία, ἄρα πρόσκληση γιὰ ἐθνικὴ ἐνότητα. Καὶ ἡ ἐνότητα δέν ὁλοκληρώνεται μονάχα μέ τούς ἀπόλυτα κοινούς στόχους ζωῆς τῶν πολιτῶν. Ὁλοκληρώνεται κι ἐκφράζεται μέ πειθαρχία αὐστηρὴ, συνειδητὴ, ἐσωτερικὴ, πρόθυμη, δηλαδή μέ πειθαρχία πού

Κάθε μήνα

ΣΤΗ ΝΕΟΛΑΙΑ ΜΑΣ

Αὐτὸ κρατᾷ ἀνάλαφρο μέσ' στὴν ἀνεμοζάλη
τὸ ἀπὸ τοῦ κόσμου τῇ βοῇ πρεσβυτικὸ κεφάλι,
αὐτὸ τὸ λόγο θά σᾶς πῶ, δέν ἔχω ἄλλο κανένα,
μεθύστε μέ τ' ἀθάνατο κρασί τοῦ Εἰκοσιένα!

1η Νοεμβρίου 1940, ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ

ξεκινᾷ ἀπὸ τὴν αὐτοπειθαρχία. Αὐτοπειθαρχία ὄχι μονάχα ἐναντίον τοῦ ἀτομισμοῦ πού διασπᾷ τοὺς κοινούς ἀγῶνες ἀλλὰ κι ἐναντίον κάθε μωρῆς ἢ ἀθῶας φιλοδοξίας πού ἀπειλοῦσε τὸ σύνολο τοῦ ἀγῶνα. Πειθαρχία, τέλος, στὴν κλήση τῆς Ἱστορίας καὶ στίς ἐπιταγές πού ἐκείνη μέ φωτιά καὶ αἷμα χαράζει μέσα στὰ στήθη τοῦ λαοῦ...

Σήμερα, πῶς μπορούμε καὶ πῶς τολμοῦμε νὰ σταθοῦμε μπροστά σ' αὐτές τίς τίμιες σκιές; Τί κάναμε τὴν ἱερὴ παρακαταθήκη πού μᾶς ἔδωσαν; Ποῦ σκορπίσαμε τὰ μεγάλα δώρα πού ἐξασφάλισαν χύνοντας τὸ αἷμα τους; Ἄς τολμήσουμε νὰ κοιτάξουμε τριγύρω μας. Ἄς προσπαθήσει τὸ ἔθνος νὰ ξαναδεῖ τὸν ἑαυτό του μέσα ἀπὸ τὴν Εἰκοστή Ὀγδὴ Ὀκτωβρίου κι ἄς ἀναρωτηθεῖ, ἐπιτέλους, ἂν εἶναι ἄξιο νὰ τὴ γιορτάζει.

Ἐκείνη ἡ μεγάλη ἱστορική ὥρα ἦταν κλήση γιὰ θυσία. Καὶ σήμερα κανένας σχεδόν δέν εἶναι ἀληθινά, κι ὄχι ὑποκριτικά, πρόθυμος νὰ θυσιαστεῖ. Ἡ θυσία μπορεῖ νὰ γίνει πολιτικός ἐλιγμός, μπορεῖ νὰ γίνει στομφώδης διακήρυξη, μπορεῖ νὰ γίνει κήρυγμα ἀπὸ τὸν ἄμβωνα, μπορεῖ νὰ γίνει μελίσρυντο λογοτέχνημα ἀλλὰ πλήρες, αίματηρό, ἀνδροπρεπές καὶ ἐλληνοπρεπές βίωμα δέν βλέπουμε νὰ

γίνεται. Στὴ σημερινή ἐλληνική ζωὴ βλέπουμε ἀτυχήματα ἀλλὰ δέν βλέπουμε, δέν φωτιζόμαστε ἀπὸ ὀλοκαυτώματα. Βλέπουμε πονηρία ἀλλὰ δέν βλέπουμε πάθος ἀρετῆς. Βυθίζομαστε στὸ ψεῦδος καὶ στὴ συστηματικὴ ἐξαπάτηση ἀλλὰ ὁ μέγας ἥλιος τῆς ἀλήθειας πού πρέπει νὰ φωτίζει καὶ νὰ θερμαίνει τὴ ζωὴ τοῦ ἔθνους, ἔχει σκοτιστεῖ...

Μπροστά σ' ἐκεῖνο τὸ μεγάλο τοῦ 1940-41 καταλαβαίνουμε σήμερα τί ἔχουμε χάσει. Τί πλοῦτος ἐθνικῆς ἐνότητας, τί θερμὴ ἀδελφосύννης, τί λαχτάρα θυσίας, τί ἐξαρση πειθαρχίας, τί ἀγάπη γιὰ τὴν ἐλευθερία καὶ τὴν Πατρίδα. Μᾶς ἔρχονται δάκρυα γιατί νιώθουμε ἀνάξιοι, ταπεινωμένοι. Καὶ μέσα σ' αὐτὴ τὴν ἐξουθενωτικὴ παραζάλη δέν ἀκούμε τίς φωνές πού νὰ ἐκφράζουν σωστά τὸ ἔθνος, δέν βλέπουμε τὰ σωτήρια ὑποδείγματα. Ἡ ζωὴ πιά χαμηλὴ, ἀσφυκτικὴ, ὑποπτη, συνωμοτικὴ...

Καὶ πάνω ἀπὸ αὐτὸ τὸ τέλμα, ὅπως ἄλλοτε τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ πάνω ἀπὸ τὸ χάος, «ἐπιφέρεται» ἡ ἐπέτειος τῆς Εἰκοστῆς Ὀγδοῆς Ὀκτωβρίου, φῶς καὶ χαρά καὶ καύχηση ἐθνικὴ, δάφνη μακρινὴ θυσίας κι ἀδελφосύννης.

Κώστας Ε. Τσιρόπουλος

ΝΕΟΙ ΜΕ ΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΤΙΜΟ

Αγαπητά μας παιδιά, γνωρίζουμε πως κάθε κράτος έχει το Σύνταγμα του, δηλαδή έχει τον Καταστατικό του Χάρτη, με βάση τον οποίο διοικείται. Επίσης κάθε Οργανισμός ή κάθε Σύλλογος έχει το Καταστατικό του, που περιλαμβάνει τον σκοπό στον οποίο οφείλει την ίδρυσή του. Σε κάθε οργανωμένο σύνολο ή όμιλο ο σκοπός μαρτυρεί την ταυτότητά του. Δείχνει για ποιο λόγο έχει συσταθεί.

Η χριστιανική Κατασκήνωση στην οποία βρισκόμαστε σήμερα έχει και αυτή ορισμένο σκοπό εξαιτίας του οποίου έχει τη σύστασή της.

Ρωτάμε, λοιπόν:

Γιατί ήρθαμε εδώ στην Κατασκήνωση; Για ποιο σκοπό μας φιλοξενεί για αρκετές ημέρες η Κατασκήνωσή μας;

Απάντηση: Διπλός είναι ο λόγος που μας δέχεται με προθυμία στην αγκαλιά της:

* **Ο πρώτος** λόγος είναι για να προσφέρει στους Κατασκηνωτές πνευματική ωφέλεια κατά την παραμονή

τους. Να τους υποδείξει τρόπους, ευκαιρίες, συνήθειες που με αυτά να θωρακίζονται πνευματικά και να οργανώνουν κατάλληλα τη ζωή τους, ώστε να μάθουν να εργάζονται, να αγωνίζονται και να προοδεύουν.

* **Ο δεύτερος** λόγος είναι να προσφέρει η Κατασκήνωσή μας ευκαιρίες ψυχαγωγίας με διάφορα παιχνίδια (ομαδικά και ατομικά), με φιλικές συντροφίες που θα γεμίζουν με χαρά όλους τους Κατασκηνωτές και θα τους προ-

σφέρουν αληθινά μέγαρα και ώρες με την ποικιλία των κατασκηνωτικών εκδηλώσεων.

Συνεπώς, την πνευματική ωφέλεια και την πλούσια ψυχαγωγία των Κατασκηνωτών έχει σαν κύριο

σκοπό η λειτουργία της Κατασκήνωσης της «Κοινωνικής Προσπάθειας».

Η Κατασκήνωσή μας, για να κινεί το ενδιαφέρον των παιδιών, κάθε χρόνο παρουσιάζει ένα Γενικό Σύνθημα. Το Γενικό Σύνθημα κρατάει κάθε μέρα τεταμένο το ενδιαφέρον μας κατά την παραμονή μας στην Κατασκήνωση. Ας σημειώσουμε ότι το Γενικό Σύν-

ΝΕΟΙ ΜΕ ΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΤΙΜΟ

θημα είναι συνήθως επηρεασμένο από την καθημερινή επικαιρότητα, ώστε η εφαρμογή του να είναι χρήσιμη στην καθημερινή ζωή.

Ποιο το Γενικό Σύνθημα της φετινής μας Κατασκήνωσης; Το παρουσιάζω σε όλους σας:

Γνωστές σε όλους οι λέξεις που περιέχει το Σύνθημά μας.

ΛΟΓΙΚΗ είναι η επιστήμη που μελετάει τη δομή της ορθής σκέψης με βάση την αλήθεια και την πραγματικότητα, δηλαδή, το να σκέπτεται κανείς με αντικειμενικότητα, χωρίς υποκειμενισμό. Λογικός είναι ο άνθρωπος που σκέπτεται και στοχάζεται με βάση τους κανόνες της λογικής. Είναι αυτός που η σκέψη του ακολουθεί τους κανόνες της λογικής επιστήμης. Αυτός λέγεται, καταχρηστικά, άνθρωπος σοφός. Σοφός όμως, κατά τη χριστιανική διδασχή, είναι μόνον ο Θεός. Ο Θεός, που λέμε ότι είναι Πάνσοφος, Τέλειος και Παντοδύναμος.

Δεύτερον. **ΤΟ ΦΙΛΟΤΙΜΟ**. Κατά μία γενική ερμηνεία, είναι η έντονη συναίσθηση της προσωπικής αξιοπρέπειας. Φιλότιμος είναι ο άνθρωπος που τρέχει με προθυμία στην εκτέλεση του καθήκοντος. Γι' αυτή την έννοια, την έννοια «Φιλότιμο», πρέπει να σας μιλήσω περισσότερο:

Ο Ελληνικός Πολιτισμός οφείλει την ανωτερότητά του στις αρετές του λαού του. Από τις ελληνικές αρετές ξεχω-

ρίζουμε εκείνο που λέει ο Απόστολος Παύλος: «Τό □ πεικές □ μ □ νγνωσθήτω π □ σιν □ νθρώποις». Η ψυχοσύνθεση του Έλληνα είναι, κατά βάση, επιεικής. Ο Έλληνας καταλαβαίνει πιο καλά από τους άλλους λαούς την ανθρώπινη αδυναμία, γι' αυτό είναι επιεικής στις κρίσεις του. Ο Έλληνας, με βάση την ελληνική Νομοθεσία, δεν στέλνει με προθυμία στην φυλακή τον συνάνθρωπό του. Στην Ελληνική Δικαιοσύνη υπάρχει το επιεικές και το φιλότιμο.

Το φιλότιμο, ιδιαίτερα, είναι λέξη και έννοια καθαρά ελληνική. Δεν τη βρίσκει την έννοια αυτή κανείς σε ξένα λεξικά. Είναι απαύγασμα της ελληνικής ψυχής. Ταιριάζει στην ελληνική φυλή. Το φιλότιμο της ελληνικής φυλής αρωματίζει τον Ελληνικό Πολιτισμό. Ο φιλότιμος λ.χ., τουλάχιστον στην παλαιότερη εποχή, όταν κάνει κάποια αταξία νοιώθει από μόνος του την παράβαση. Μια παρατήρηση μόνο μπορεί να τον κάνει να κλαίει ή να κοκκινίζει. Είναι πρόθυμος για την διόρθωση του λάθους του. Και όταν εργάζεται, συνήθως εργάζεται με την καρδιά του, χωρίς ξεσυνέρια. Ένα ευχαριστώ, ένα μπράβο τον σκλαβώνει και συνεχίζει κατόπιν τη δουλειά του με περισσότερη προθυμία.

Απόρροια και συνέπεια του ελληνικού φιλότιμου είναι η αρετή της φιλοξενίας. Από την αρχαία εποχή αποδεικνύεται πως η αρετή της φιλοξενίας είναι χαραγμένη στην ελληνική ψυχή.

Το φιλότιμο, η επιείκεια, η φιλοξενία είναι για μας τους Έλληνες μεγάλες κοινωνικές αρετές. Ποιος αμφιβάλλει, όμως, πως είναι και χριστιανικές αρετές; Διάσπαρτα είναι τα χωρία μέσα στην Αγία Γραφή που μας μιλάνε γι' αυτές τις αρετές. Για τις αρετές της επιείκειας, της φιλοξενίας, του φιλότιμου. Συνεπώς, επαναλαμβάνουμε ότι το σύνθημά μας φέτος είναι:

«Νέοι με λογική και φιλότιμο»

Αγαπητά μας παιδιά, επειδή στις μέρες εξαιτίας κυρίως της του-

ριστικής ανάπτυξης και του ευδαιμονισμού έχει επηρεαστεί αρνητικά η ελληνική ψυχή, είναι ανάγκη όλοι οι χριστιανοί νέοι να σημάνουν συναγερμό και να αναλάβουν προσπάθεια για να αναστηθούν στις ψυχές μας οι χριστιανικές αρετές που είναι και οι κατ' εξοχήν αρετές της φυλής μας. Με αυτό τον τρόπο όταν θα αγωνίζονται οι χριστιανοί νέοι, το πνευματικό ανέβασμα της κοινωνίας θα αποτελέσει σημαντικό και σωτήριο γεγονός για την πατρίδα. Εμείς λοιπόν από σήμερα ας ζούμε προσεχτικά με ελληνική ψυχή και με καρδιά χριστιανική ως Νέοι με λογική και φιλότιμο.

ΠΑΛΙ ΠΟΛΕΜΟΣ!..

Άγρίμια 'ναι στά μέρη μας:
κοπάδια...

Τ' αλέτρι μας, ξανά, σκουριάζει στή γωνιά
καί τ' α σκαριά μας σήπονται
άσάλευτα, σκεβρά - ρημάδια.

Φωτιάς άνεμοδοῦρες σέ κορφές - πλαγιές
κί' άκτές... Παντοῦ φωτιές.

Πίσσα, πού καίει στά σκοτάδια.

-Πουλιά καί ζῶα κί' άνθρωποι
φεύγουν μακριά...

-Σιμώνουν οί καπνοί καί ή φωτιά
Πόλεμος, πάλι,
σίδερο - άτσάλι
καί φωτιά.

Στέφανος Μπολέτσης

Από το Αγιολόγιο του μήνα

ΑΒΡΑΑΜ, Ο ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΤΩΝ ΕΒΡΑΙΩΝ

Ο Αβραάμ είναι ο γενάρχης των Εβραίων, σέμνωμα και καύχημά τους. Μεγάλη προσωπικότητα. Πρώτος πατριάρχης στις 12 φυλές του Ισραήλ. Με εντολή του Θεού ο Αβραάμ, μαζί με τη σύζυγό του και τον ανιψιό του Λωτ, εγκατέλειψε την Χαρράν κι εγκαταστάθηκε στη γη Χαναάν. Εκεί έλαβε πολλές αποκαλύψεις και επαγγελίες εκ μέρους του Θεού. Εκεί έλαβε από τον

Θεό το όνομα Αβραάμ, που σημαίνει «πατήρ εθνών».

Η μεγαλύτερη πανανθρώπινη σημασία υποσχέση και προαναγγελία του Θεού προς τον Αβραάμ ήταν η διά του Χριστού Μεσσία λύτρωση των ανθρώπων, που περιέχεται στη φράση «ένευλογηθήσονται ἐν τῷ σπέρματί σου πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς». Δηλαδή προαναγγέλλεται ο ευλογημένος κατά σάρκα απόγονός του, ο Λυτρωτής του κόσμου, ο Χριστός (Πράξ. γ', 25).

Όταν όμως δίνονταν οι μεγάλες αυτές υποσχέσεις ο Αβραάμ και η Σάρρα ἦσαν πλέον γέροντες άτεκνοι. Ἐν τούτοις ο Αβραάμ ἐπίστευσε στις επαγγελίες του Θεού και ἀνέμενε την εκπλήρωσή τους. Ἀπέκτησε κατὰ την θεϊκή υποσχέση υἱό του Ισαάκ, εκ του οποίου προήλθε το γένος των Εβραίων και ειδικότερα ο υἱός της επαγγελίας, ο Σωτήρας των ανθρώπων, ο Χριστός.

Ο Ισαάκ ἦταν ἤδη σε ηλικία και ἀνηρότητα, όταν ο Κύριος επέβαλε την μεγάλη δοκιμασία στον Αβραάμ: Τον διέταξε να παραλάβει τον Ισαάκ μαζί να πάνε στο ὄρος, το οποίο θα του υπεδείκνυε. Και εκεί θα τον πρόσφερε θυσία ως ολοκαύτωμα.

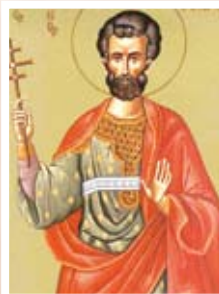
Ο Αβραάμ φημιόυσε μεν ὅτι η θυσία θα πραγματοποιούνταν, ἀλλά και πίστευε ὅτι δεν θα ἔμενε ἀνευ υἱοῦ και απογόνων. Η αγία Γραφή ἀναφέρει: «Πίστει προσενήνοχεν Αβραάμ τὸν Ἰσαάκ πειραζόμενος καὶ τὸν μονογενῆ προσέφερεν ὁ τὰς ἐπαγγελίας ἀναδεξάμενος, πρὸς ὃν ἐλαλήθη, ὅτι ἐν Ἰσαάκ κληθήσεται σοι σπέρμα» (Ἐβρ. ια' 17, 18). Και διαδραματίστηκε τότε μία παθητικότερη και υψηλότερη σκηνή στοργῆς και πίστεως. Ὅλοι γνωρίζουμε πὺ κατέληξε η θυσία εκείνη...

Ο Αβραάμ ἀποτελεῖ ὑπόδειγμα πίστεως και υπακοῆς πρὸς τον Θεό. Οι δοκιμασίες και οι αρετές του καθὼς και οι πρὸς αὐτὸν επαγγελίες περιβάλλουν το ὄνομά του με ἰδιάζουσα αἴγλη και τιμή.

Ἀπολυτίκιον. Τῶν Προπατόρων

«Πατέρων μνήμην σήμερον σκιρτῶντες φιλοπάτορες τοῦ Αβραάμ συνελθόντες καὶ Ἰσαάκ κατὰ χρέος καὶ Ἰακώβ ὑμνήσωμεν· ἐξ ὧν Χριστὸς ὁ Κύριος τὸ κατὰ σάρκα ὠράθη διὰ πολλὴν εὐσπλαγχνίαν».

Ο ΑΓΙΟΣ ΜΑΡΤΥΣ ΛΟΓΓΙΝΟΣ Ο ΕΚΑΤΟΝΤΑΡΧΟΣ

Ο Άγιος Λογγίνος ἦταν Ἐκατόνταρχος (Ρωμαῖος αξιωματοῦχος εκατὸ στρατιωτῶν) ὑπὸ τις διαταγές του Ποντίου Πιλάτου, ἐπὶ της βασιλείας του Ρωμαίου αυτοκράτορα Τιβερίου Καίσαρος (14-37 μ.Χ.). Ὑπηρετοῦσε μαζί με τους στρατιῶτες του κατὰ τα σωτήρια Πάθη του Κυρίου και παρίστατο στην σταύ-

ρωση, την ταφή και τη σφράγιση του μνήματος. Όταν ἔνωσε το σεισμό, τη γη που κλονίστηκε, τις πέτρες που διερράγησαν, τα μνημεῖα που ἀνοίχθηκαν και το καταπέτασμα του ναοῦ που σχίσθηκε στα δύο, τα συγκλονιστικά αὐτὰ γεγονότα φώτισαν πλέρια την ψυχή του.

Εκεί ἐπάνω, στου Γολγοθὰ το λόφο, ἐνῶ ἀκόμη παρέμεναν ἀρκετοὶ εκ των Φαρισαίων και των Γραμματέων, διακατεχόμενος ἀπὸ τη δύναμη της ἐνάργειας των γεγονότων, ο Λογγίνος διεκήρυξε: «Ἀληθὺς ὁ ἀνθρωπος οὗτος υἱὸς ἦν Θεοῦ» (Μάρκ. ιε', 39).

Μετὰ ἀπὸ μερικοὺς μῆνες, ὅπως μας διασώζει η παράδοση, ο εκατόνταρχος Λογγίνος ἀποχώρησε ἀπὸ τη στρατιωτική υπηρεσία. Του Γολγοθὰ η ἀνάμνηση με τις περὶ του Ἰησοῦ ἐντυπώσεις του κυριαρχοῦσε στην ψυχή του. Ο ἅγιος Λογγίνος ἔπρεπε να σκεφθεῖ καλά. Ἀποσύρθηκε λοιπὸν στην Καππαδοκία, την χώρα της καταγωγῆς του. Ὅλα τα γεγονότα, τα πριν και τα μετὰ την Σταυρική θυσία, τον ἔπεισαν και ἐδραΐωσαν την πίστη του ὅτι ο Χριστὸς, Υἱὸς του Θεοῦ, ἦταν και ο Θεάνθρωπος Σωτὴρ του κόσμου.

Η εἶδηση ὅτι ο ἅγιός μας ἀσπασθηκε και κήρυττε την χριστιανική πίστη ἐξέγειρε σφοδρότατη ἐναντίον του τη μανία των Ἰουδαίων, οι οποίοι με τις ἐνέργειές τους πρὸς τη Ρωμαϊκή ἐξουσία τον καταδίκασαν στον δι' ἀποκεφαλισμοῦ θάνατο. Ἐτσι ἔλαβε το μαρτυρικό στέφανο. Η Ἐκκλησία μας τιμὰ τη μνήμη του στις 16 Οκτωβρίου.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος γ'

Τὸν Ἥλιον τῆς δόξης Σταυρῷ προσηλωθέντα, καὶ τοῖς ἐν σκιά τοῦ θανάτου ἐκλάμποντα ὡς εἶδες, ἠγάσθης αὐτοῦ ταῖς ἀστραπαῖς καὶ ἤθλησας, Λογγίνε, εὐσεβῶς. διὰ τοῦτο νοσημάτων παντοδαπῶν λυτροῦσαι τοὺς ἐκβοῶντας. δόξα τῷ δεδοκί σοι ἰσχύν, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Ευαγγελικές Περικοπές

Κυριακή 23.10.11 (Στ' Λουκά)

Ευαγγελική περικοπή: Λουκ. η', 26 - 39

**«...καί διηγοῦ ὅσα ἐποίησέ σοι
ὁ Θεός» (στ. 39)**

Ο Κύριος υποδεικνύει ότι αυτό που μπορούσε να κάνει ο θεραπευμένος από τα δαιμόνια της περιοχής των Γαδαρηνών ήταν το ενδιαφέρον του για τον πνευματικό καταρτισμό και την προσέλευση των οικείων και των συμπολιτών του στην χριστιανική πίστη. Μόνο σ' αυτό το περιβάλλον μπορούσε να κάνει γνωστό το νόμο του Χριστού. Γι' αυτό και δεν τον πήρε κοντά Του ο Χριστός.

Κάθε πιστός κατά πρώτον και κύριον λόγον οφείλει να δίνει την χριστιανική μαρτυρία:

α. Πρώτα μέσα στην οικογένειά του. Προς τους οικείους του είναι οφειλέτης στη μετάδοση της μαρτυρίας της πίστεως. Να μιλάει με ζήλο και με θάρρος για την αγάπη του Χριστού. Να υπενθυμίζει με διάκριση ξεχασμένα, ίσως, καθήκοντα και άγιες οικογενειακές συνήθειες, που κάποια μέλη της οικογένειας έχουν αρνηθεί. Πολλά μπορεί να κατορθώσει και ένας ζηλωτής νέος ή ένα πιστό κορίτσι μέσα στην οικογένεια. Και μάλιστα όταν έχει υπ' όψη του το ότι: «Αν κανείς από τους απογόνους δεν προνοεί για τους δικούς του και για τους στενούς συγγενείς και τους ανθρώπους του σπιτιού του, αυτός έχει αρνηθεί την πίστη του Χριστού» (παράβαλε το Α' Τιμ. ε', 8).

β. Να δίνει την χριστιανική μαρτυρία στο χώρο της εργασίας του. Το Ευαγγέλιο πρέπει να εμπνέει τη ζωή μας, σε βαθμό που να μετουσιώνεται σε πράξη μέσα στην κοινωνία. Ο Χριστιανός νέος οφείλει να ομολογεί τον Χριστό και να ακτινοβολεί το φως της πίστεως και κατά την άσκηση των σπουδαστικών του καθηκόντων. Πρέπει να μεταφέρει το Ευαγγέλιο μέσα στο στίβο της καθημερινής ζωής, ώστε να φωτίζει όλες τις πτυχές της. Στη Ρώμη τον Χριστιανισμό δεν τον μετέφεραν πρώτοι οι Απόστολοι αλλά απλοί ζηλωτές Χριστιανοί, ταξιδιώτες, έμποροι, επαγγελματίες.

γ. Μέσα στο Σχολείο ν' ακούγεται ο λόγος του Χριστού. Οι Χριστιανοί μαθητές έχουν χρέος να είναι παντού ομολογητές. Να δίνουν την μαρτυρία τους και μέσα στο Σχολείο και στο Φροντιστήριο. Ακόμη και στους αθλητικούς χώρους και στα διάφορα καλά ψυχαγωγικά κέντρα. Παντού να ομολογούν ότι μόνο κοντά στον Χριστό καταξιώνεται η ζωή τους. Πρέπει ακόμη ν' αντιμετωπίζουν με θάρρος την ειρωνεία, την απιστία, την αθεΐα. Να είναι ανυποχώρητοι στις αρχές τους, άφοβα ν' αγωνίζονται στα χαρακώματα της πίστεως, κάτω από το βλέμμα του Κυρίου μας.

Χρέος μας είναι να είμαστε με το λόγο και το παράδειγμα, παντού και πάντοτε, μάρτυρες του Χριστού.

Κυριακή 30.10.11 (Ε' Λουκά)

Ευαγγελική περικοπή: Λουκ. ιστ', 19 - 31

**«...εὐφραίνόμενος καθ' ἡμέραν
λαμπρῶς» (στ. 19)**

Ο πλούσιος της παραβολής αυτής είχε ως σκοπό της ζωής του τις τέρφεις, τις απολαύσεις, τις ηδονές και την με κάθε τρόπο ικανοποίηση των αισθήσεών του. Κάτι τέτοιοι τύποι, όπως περιγράφει ο απ. Παύλος, έχουν θεοποιήσει την κοιλία τους (Φιλ. γ', 19). Οι τύποι αυτοί δεν λείπουν ποτέ από τις κοινωνίες των ανθρωπών.

Καμιά ευγενής αρχή, κανένα υψηλό ιδανικό δεν τους ενδιαφέρει και δεν τους απασχολεί. Ζουν μια «βροσκηματάδη» ζωή, όπως την χαρακτηρίζει ο Μ. Βασίλειος. Ακριβώς επειδή τα ζώα ενδιαφέρονται μόνο να φάνε, να πιουν και να αναπαυθούν.

Πλάνη μεγάλη! Οι αμαρτωλές απολαύσεις σκοτίζουν το νου, διαφθείρουν την καρδιά, ρυπαίνουν την ψυχή, αχρηστεύουν το λογικό του ανθρώπου. Προς στιγμήν ικανοποιούνται οι αισθήσεις, χωρίς να επαναπαύεται βαθύτερα ο άνθρωπος. Πολύ σύντομα αφήνουν πίσω τους την πικρία και την απογοήτευση. Καμιά φορά, ακόμη και την ώρα των κοσμικών απολαύσεων, δημιουργούνται παρεξηγήσεις και ανταλλάσσονται ύβρεις με κατάληξη τις λογομαχίες, τις φιλονικίες, τις συμπλοκές. Το χειρότερο όμως απ' όλα είναι πως οι αμαρτωλές απολαύσεις και ηδονές έχουν για τον άνθρωπο σαν αποτέλεσμα την αιώνια κόλαση και την απερίγραπτη οδύνη.

Ο πλούσιος της παραβολής διαμαρτύρεται ότι «ὑπῆρχεν ἐν βασάνοις» και ότι υπέφερε από φρικτούς πόνους «ἐν τῇ φλογί τοῦ ἄδου». Η ηδονή, λέγει ο Μ. Βασίλειος, είναι η μητέρα της αμαρτίας και το δηλητηριώδες κεντρί του θανάτου. Είναι το δόλωμα κάτω από το οποίο υπάρχει ο αιώνιος πόνος. Δελεάζεται ο άνθρωπος και ελκύεται από αυτό που βλέπει και δεν θέλει να δει την συμφορά που υποκρύπτεται.

Δυστυχώς και στην εποχή μας όχι μόνο οι πλούσιοι αλλά λίγο πολύ όλοι μας πάσχουμε από την αρρώστια της επιδεικτικής πολυτέλειας και της κτηνώδους κοιλιόδουλειας. Είμαστε μια κοινωνία σπατάλης και επιδειξέως. Χρήμα άφθονο ξοδεύεται για να φάει, να πει και να διασκεδάσει ο άνθρωπος της εποχής μας. Λέγεται ότι στην Αμερική και την Ευρώπη ξοδεύονται για διασκεδάσεις πολύ περισσότερα από όσα χρειάζονται για να τραφεί ο πληθυσμός της γης. Ας σκεφτούμε πως εκατομμύρια παιδιά πεινούν και υποσιτίζονται και στερούνται τα απαραίτητα για την επιβίωσή τους. Αμέτρητοι είναι οι σύγχρονοι Λάζαροι.

Μακριά από την κοιλιόδουλεία και την πολυτέλεια. Σκοπός της ανθρώπινης ζωής δεν είναι η τροφή και η ενδυμασία. Δεν ζούμε για να τρώμε, αλλά τρώμε για να ζούμε, ώστε οι καρδιές και τα χέρια μας να είναι ανοιχτά στον πόνο και στις ανάγκες των συνανθρώπων μας.

για σας τους εφήβους

ΔΕΛΤΙΟ ΕΙΔΗΣΕΩΝ

ΣΠΑΡΤΑΘΛΟΝ 2011. Η Ελλάδα με τη διοργάνωση του 29ου Σπάρταθλου γίνεται και

πάλι αθλητικό κέντρο του κόσμου. Αθλητές από όλο τον κόσμο δίνουν την Παρασκευή

30 Σεπτεμβρίου το ετήσιο ραντεβού τους στην Αθήνα. Δρομείς διαφόρων ηλικιών επιθυμούν να κάνουν πράξη τον άθλο του Φειδιππίδη καλύπτοντας μέσα σε 36 ώρες τη διαδρομή των 246 χιλιομέτρων μεταξύ Αθήνας και Σπάρτης με αφετηρία την Ακρόπολη. Χωματόδρομοι και δύσβατα μονοπάτια περιμένουν τους επίδοξους μαραθωνοδρόμους, με πρόκληση/αποκορύφωμα την αναρρίχηση τους στο Παρθένιο Όρος (1.200 μ ύψος). Η Ελλάδα θα εκπροσωπηθεί από 43 δρομείς, ενώ η Ιαπωνία -με 63 αθλητές και αθλήτριες- είναι η χώρα με τις περισσότερες συμμετοχές. Συνολικά οι συμμετέχοντες περιορίστηκαν φέτος στους 350. Πρόκειται περί κορυφαίων αθλητών μαραθωνοδρόμων με διεθνείς διακρίσεις. Το έπαθλο για τον νικητή έχει ξεχωριστή σημασία, παρότι πρόκειται μόνο για ένα στεφάνι ελιάς και λίγο νερό από τον Ευρώτα. Ευχή μας είναι να πρωτεύσουν οι δρομείς της πατρίδας μας (βλ. εφ. «Τα Νέα», 27.9.11).

ΠΕΤΑΕΙ, ΠΕΤΑΕΙ ΤΟ ΓΟΥΡΟΥΝΙ. Το «θρυλικό γουρούνι», ο «AIGIE» των Πίνκ Φλόιντ, που πριν 35 χρόνια είχε προκαλέσει εντύπωση από τον ουρανό του Λονδίνου και που εξαφανίστηκε για να το εντοπίσουν έκπληκτοι πιλότοι σε ύψος 30.000 ποδιών, τώρα έκανε και πάλι την εμφάνισή του. Αφορμή έδωσε η επανακυκλοφορία των 14

άλμπουμ του συγκροτήματος. Το νέο φουσκωτό γουρούνι «AIGIE», μή-

κους 9 μέτρων και ύψους 4,5 μέτρων, που εμφανίστηκε αρχικά στερεωμένο στο έδαφος, πρόσφερε στη συνέχεια ένα «εκπληκτικό θέαμα», καθώς πετούσε πάνω από τον ενεργειακό σταθμό Μπάτερσι. Ο άνθρωπος του 21ου αιώνα ρέπει στο να τρέφεται ανοήτως με το θεαθήναι, ζητάει θέαμα και άρτον, όπως ζητούσαν οι κάτοικοι της αρχαίας Ρώμης (βλ. εφ. «Τα Νέα», 27.9.11).

ΤΟΝ ΜΙΣΘΟ ΣΟΥ Ή ΤΗ ΖΩΗ ΣΟΥ.

Το μήνυμα από το Μεξικό έφτασε και στη χώρα μας. Εκβιασμοί και στους δασκάλους. Οι δάσκαλοι

στο Μεξικό έχουν περιθώριο ως την 1η Οκτωβρίου να δώσουν το μισό μισθό τους στις συμμορίες που τους απειλούν. Εάν δεν το κάνουν αυτό, κινδυνεύουν να χάσουν τη ζωή τους. Οι εκβιασμοί είναι η νέα βιομηχανία που ανθεί στο Μεξικό, όπου τα σχετικά κρούσματα έχουν σχεδόν τριπλασιαστεί από το 2004. Την αφορμή έδωσε η στρατηγική που ακολούθησε η Κυβέρνηση του Μεξικού για να αντιμετωπίσει τα καρτέλ των ναρκωτικών και να σπάσει τις εγκληματικές οργανώσεις. Οι συμμορίες του δρόμου που εκπαιδεύθηκαν σε απειλές και βία εξασκούν τώρα τις «δεξιότητές» τους σε νέα επιχειρηματικά πεδία. Περισσότεροι από 40.000 άνθρωποι στο Μεξικό έχουν πέσει θύματα εγκληματικών συμμοριών από το 2006 (βλ. εφ. «Τα Νέα», 27.9.11). Και μη χειρότερα...

ΛΗΣΤΕΙΑ ΚΑΙ ΣΕ ΟΙΚΟ ΕΥΓΗΡΙΑΣ.

Οι ληστείες στη χώρα μας συνεχώς αυξάνουν. Ληστείες σε σπίτια, σε σούπερ μάρκετ, σε βενζινάδικα, σε πρακτορεία προπό κ.α. Ακόμη και σε ...Γηροκομεία: Τα ξημερώματα της 26ης/9 εισέβαλαν ληστές σε οίκο ευγηρίας στην οδό Περικλέους, στο Χολαργό. Με την απειλή όπλων και αιχμηρών αντικειμένων γρονθοκόπησαν πρώτα τον υπάλληλο και, αφού τον τραυμάτισαν σοβαρά, στη συνέχεια άρπαξαν το μικρών διαστάσεων χρηματοκιβώτιο

του Γηροκομείου και εξαφανίστηκαν. Τώρα έρχεται η σειρά των ...Ασύλων και των ...Βρεφονηπιακών Σταθμών. Άραγε, διεθνώς σε ποια κατηγορία και σε ποια ηθική στάθμη βρίσκεται σήμερα η χώρα μας, καθώς παρουσιάζει προοδευτικά τέτοιας μορφής «δραστηριότητες»; Μπορούμε να λέμε σήμερα ότι έχουμε κράτος δικαίου, ότι ζούμε σε ευνομούμενη κοινωνία; (από τον ημερήσιο Τύπο).

ΤΙ ΝΑ «ΑΓΑΠΗΣΟΥΜΕ» ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΚΡΙΣΗ ΠΟΥ ΠΕΡΝΑΜΕ (Αντιγράφουμε απαράλλακτα από την εφ. «Τα Νέα» 27/9.):

- Μου αρέσει που το μέλλον της χώρας είναι αβέβαιο, γιατί σε όλους μας έλειπε η περιπέτεια.
- Μου αρέσει που μπορώ να έχω κατάθλιψη ελεύθερα. Παλιά με είχαν πρήξει όλοι: «Τι σου λείπει, ρε;».
- Μου αρέσει που στο σούπερ μάρκετ σπάνια περιμένεις πια τον μπροστινό να χτυπήσει δυο καρότσια ψώνια.
- Μου αρέσει που πολλοί φίλοι μου μετανάστευσαν για καλύτερο μέλλον. Γιατί θα έχω έξτρα προορισμούς διακοπών στο εξωτερικό.
- Μου αρέσει που θα έχω και εγώ μια ιστορία δυστυχίας και πόνου να λέω στις επόμενες γενιές για το παρελθόν της χώρας, όπως εμείς ακούγαμε. Αλλιώς θα με πέρναγαν για πολύ φλώρο. Λοιπόν, μήπως είναι ώρα να βοηθήσουμε και την πατρίδα;...

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΧΑΡΑΪΣ

Και τη φετινή σχολική χρονιά είχαμε την τιμή να μας αγιάσει, μαθητές και διδακτικό προσωπικό, ο Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Διονύσιος, ο οποίος τέλεσε κατανυκτικά την ακολουθία του **Αγιασμού** στα Εκπαιδευτήριά μας και μας απηύθυνε τις γεμάτες πείρα ζωής νουθεσίες του. «Το Σχολείο σας και τα μάτια σας!», μας συνέστησε κλείνοντας την προσλαλιά του. Μαζί, λοιπόν, με την ευλογία του πνευματικού Πατέρα, ας κρατήσουμε ζωντανά μέσα μας όλη τη χρονιά τα λόγια του, για να μας συντροφεύουν στον καθημερινό μας αγώνα.

Κι απ' τη θέση αυτή καλωσορίζουμε επίσημα και με χαρά τα **νέα μέλη** που προστέθηκαν και φέτος στη σχολική μας κοινότητα. Η οικογένειά μας μεγάλωσε κι οπωσδήποτε αυξάνει σε δυνατότητες, καθώς, όπως δείχνουν, τα καινούρια παιδιά προσαρμόζονται γρήγορα και πρόθυμα. Έτσι δείχνουν να ξεκινούν δυναμικά τη ζωή τους ανάμεσά μας. Καλή δύναμη και καλή επιτυχία στους στόχους όλων για πρόοδο πνευματική, για κατάκτηση πνευματικών κορυφών!

Το τελευταίο πενθήμερο του Σεπτεμβρίου πήγαμε μια **u-πέ-ρο-χη εκδρομή**.

Στο πρώτο μέρος της επισκεφτήκαμε το **Αμφιάρειο Ωρωπού**, έναν αρχαιολογικό χώρο που στην προχριστιανική εποχή ήταν αφιερωμένος στον ήρωα, μάντη, γιατρό και θεό Αμφιάρα. Εκεί υπήρχε μαντείο, όπου μπορούσε κάποιος να πάρει χρησμό ή να γιατρευτεί. Πρώτα έριχνε ένα χρυσό ή ασημένιο νόμισμα σε μια πηγή απ' όπου πίστευαν ότι αναδύθηκε ο Αμφιάρας, αφού τέτοιας φύσης ήταν η πίστη των προγόνων

μας εκείνη την εποχή. Ιδιαίτερα εντυπωσιακό ήταν το αρχαίο θέατρο.

Στο δεύτερο μέρος της επισκεφτήκαμε ένα αληθινό **Πάρκο Περιπέτειας (Adventure Park)**! Ήταν φτιαγμένο μέσα σε δάσος κι έμοιαζε με μεγάλο παιδότοπο για ενήλικες. Φυσικά, μόλις το είδαμε ... ξετρελαθήκαμε.

(Στελίνα Πανταζή - Μαντώ Τσουρουφλή, Α' Γυμν.)

και δημιουργίας

Μου άρεσε πολύ το περπάτημα στο συρματόσχοινο. Δυστυχώς, παρά τις προσπάθειές μου στην αρχή πήρα κόκκινη κάρτα. Το καλό ήταν ότι μου δώσανε μια δεύτερη ευκαιρία και μπόρεσα να συνεχίσω.

(Άννα-Μαρία Καποκάκη, Α΄ Γυμν.)

Στην αρχή φοβάσαι, αλλά μετά συνηθίζεις. Φοβήθηκα περισσότερο εκεί που προσπαθούσα να περπατήσω πάνω στα δοκάρια για να περάσω απέναντι. Στην εκδρομή αυτή οι καθηγητές μας είχαν γίνει διαφορετικοί. Όχι μόνο δεν φώναζαν,

αλλά συμμετείχαν στα περιπετειώδη παιχνίδια. Δεν έχω ξανανιώσει τέτοια ευχαρίστηση μαζί με δασκάλους και καθηγητές.

(Ελένη Παπαγεωργίου, Α΄ Γυμν.)

Προσωπικά έπεσα δυο φορές. Κρεμάστηκα από το σχοινί και οι υπεύθυνοι του Πάρκου ήρθαν αμέσως, πράγμα που αποδεικνύει την ασφάλεια που εγγυώνται στους πελάτες τους.

Η εκδρομή αυτή ήταν για όλους μας μια μοναδική ευκαιρία. Αξίζει να την κάνει κανείς, για να ζήσει αυτά που του φαίνονται ακατόρθωτα!

(Αναστασία Χατζή, Α΄ Γυμν.)

Διαβάστε τι διδάσκουν

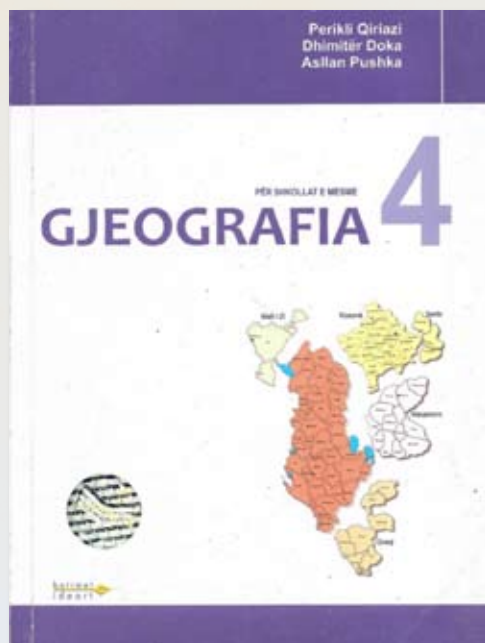
Μίσος, φανατισμό αλλά και πλαστογραφημένη Ιστορία που καμία σχέση δεν έχει με την πραγματική, διδάσκει η αλβανική κυβέρνηση στους μαθητές των σχολείων. Οι νεαροί Αλβανοί μέσα από **τα νέα επίσημα σχολικά βιβλία τους** μαθαίνουν την Ιστορία της «Μεγάλης Αλβανίας» και διδάσκονται, μεταξύ άλλων, ότι «η Βορειοδυτική Ελλάδα, από τη Φλώρινα έως την Πρέβεζα, είναι αλβανικό εθνικό έδαφος στο...οποίο "αιμοσταγείς" Έλληνες πραγματοποίησαν "εθνοκάθαρση" στους Τσάμηδες που πλειοψηφούσαν στα χώματα αυτά».

Η νέα γενιά Αλβανών μαθαίνει, μεταξύ άλλων, πως έχει ίδιο DNA με τον βασιλιά Πύρρο της Ηπείρου και την Ολυμπιάδα, μητέρα του Μεγάλου Αλεξάνδρου. **Όλα αυτά τυπώθηκαν φέτος ...στα επίσημα σχολικά εγχειρίδια με την έγκριση του αλβανικού υπουργείου Παιδείας.**

Στο νέο βιβλίο «Γεωγραφία της Αλβανίας», που εκδόθηκε φέτος και ήδη αποτελεί διδακτική ύλη στα λύκεια της χώρας, οι μαθητές διδάσκονται όχι μόνο για τη γεωγραφία της χώρας τους αλλά και για περιοχές όμορων χωρών που, σύμφωνα με τους συγγραφείς, κατοικούνται από Αλβανούς.

Στις «αλβανικές περιοχές» (trena shqiptare) που έμειναν εκτός αλβανικού κράτους περιλαμβάνονται το Κοσσυφοπέδιο, τμήματα του Μαυροβουνίου και της Σερβίας, η μισή έκταση των Σκοπίων και βέβαια ολόκληρη η ΒΔ Ελλάδα, με τους Νομούς Φλώρινας, Καστοριάς, Γρεβενών, Ιωαννίνων, Άρτας, Πρέβεζας, Θεσπρωτίας και το βόρειο τμήμα του Νομού Αιτωλοακαρνανίας.

Συγκεκριμένα, όσον αφορά στη χώρα μας, στο κεφάλαιο «Οι αλβανικές περιοχές στην Ελλάδα», αναφέρονται

Το ΕΞΩΦΥΛΛΟ του βιβλίου της Γεωγραφίας, όπου κυριαρχεί ο χάρτης της Μεγάλης Αλβανίας με περιφέρειες από την Ελλάδα, τα Σκόπια, το Κόσοβο και τη Σερβία.

στα σχολεία της Αλβανίας για την Ελλάδα!

LEXIM

PIRRO I EPIRIT (319-272 para K.)

Pirroja është një nga udhëheqësit më të mëdhenj të kohës së tij... Në moshën 2-vjeçare e përzunë nga fronti mbretëror, por miqtë e dërguan te Glaukia i taulantëve. Kur Pirroja u bë 12 vjeç, ilirët me ushtri të madhe zbritën në Epir dhe e vunë në fron. Por pas 5 vjetësh e dëbuan përsëri. U detyrua të largohej në Maqedoni e më vonë në Egjipt, ku mori njohuritë e tij në gësjtjet e luftës dhe u stërvit me ushtrime gjimnastikore. Ishte i aftë të bënte për vete më të fortët, të cilët i nderonte, ndërkohë që i urente frikacakët. Ishte mik i ushtarëve, të cilët e thërrisnin "shqiponjë". Ndërsa në luftë ishte i pathyeshëm, ndaj armiqve të zënë rob tregojsh shpirtgjërë dhe i urtë. Në situata të vështira ai ishte i pathyeshëm. Kjo ia rriti autoritetin në sy të fqinjëve. Për të lidhur aleancë me ta, Pirroja mori katër gra nga mbretëritë fqinje, prej të cilave pati 5 fëmijë, që i edukoi me ndjenja fisnike, trima e të guximshëm.

e mbretit Longar, dardanët bënë një mësymje drejt Adriatikut, por u detyruan të lëshonin tokat e pushtuara. Ata zhvilluan disa beteja edhe kundër Paionëve në jug.

Luftërat e dardanëve kundër maqedonasve

vazhduan për shumë vjet, duke penguar shtrirjen e pushtesve deri në Danub. Dardania ra, nën sundimin e përkohshëm romak në vitin 97 p. K., por më vonë u shkakjuan humbje të rënda romakëve. Dardanët e humbën pavarësinë duke

ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΑ αλβανικά σχολικά βιβλία,

ο βασιλιάς Πύρρος της Ηπείρου ανήκει στο πάνθεον των Αλβανών ηρώων

τα εξής: «Είναι αλβανικές περιοχές που αδίκως προσαρτήθηκαν στο ελληνικό κράτος το 1913 από το Συμβούλιο των Πρεσβευτών.

Οι ιστορικές εξελίξεις, οι μαζικές βίαιες μετακινήσεις των αυτοχθόνων αλβανικών πληθυσμών και η έλλειψη επίσημων στοιχείων δυσκολεύουν των προσδιορισμό των αλβανικών περιοχών στην Ελλάδα και κυρίως των κοινωνικών και οικονομικών προβλημάτων των συγκεκριμένων περιοχών. Αυτές οι περιοχές βρίσκονται στη Βορειοδυτική Ελλάδα, νότια της "Μακεδονίας" και νοτιοανατολικά της Αλβανίας μέχρι τον κόλπο της Άρτας και αποτελούνται από τις περιοχές Τσαμουριά, Φλώρινα, κ.λπ.».

Οι συγγραφείς του βιβλίου υποστηρίζουν πως η Ελλάδα έχει πραγματοποιήσει «εθνοκάθαρση» με στόχο τον αφανισμό των Αλβανών που ζούσαν εκεί. Ο χάρτης με τη Μεγάλη Αλβανία και τις όμορες «αλβανικές περιοχές» κοσμεί το εξώφυλλο τόσο του βιβλίου όσο και του τετραδίου ασκήσεων των μαθητών που καλούνται, για παράδειγμα, να ζωγραφίσουν τις περιοχές της Ελλάδας όπου ζουν Αλβανοί ή να απαντήσουν στα ερωτήματα: «Ποιες είναι οι αλβανικές περιοχές της Ελλάδας;» ή «Αναφέρετε τις εκδιώξεις που υπέστησαν οι Αλβανοί από τις ελληνικές αρχές».

Πιλοτικό

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΝΑΣΧΟΛΗΣΗ ΜΑΣ ΜΕ ΤΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ:

ΔΙΗΘΕΙΤΕ ΤΗΝ ΥΠΟΘΕΣΗ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ

Σε ένα χωριό, τον Ανθόπυργο, κατασκευάζονται δύο εργοστάσια που απειλούν το περιβάλλον της περιοχής. Ένας νεαρός δάσκαλος ανακαλύπτει την οικολογική καταστροφή που συντελείται. Βλέποντας την αδιαφορία των κατοίκων αποφασίζει να αγωνιστεί. Προσπαθεί να ευαισθητοποιήσει τα παιδιά και ιδρύει ένα σχολικό συνεταιρισμό, για να τα βοηθήσει να συνειδητοποιήσουν το οικολογικό πρόβλημα της περιοχής τους. Έρχεται αντιμέτωπος με τους εργοστασιάρχες και απειλείται ακόμα και η ζωή του. Ωστόσο, με το θάρρος και την επιμονή του καταφέρνει να τους αναγκάσει να υπακούσουν στους νόμους κι έτσι σώζει την περιοχή από βέβαιο θάνατο.

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΤΕ ΤΟΥΣ ΚΕΝΤΡΙΚΟΥΣ ΗΡΩΕΣ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ

Τα παιδιά: Όταν καταλαβαίνουν τι συμβαίνει αναδεικνύονται σε ενθουσιώδεις υπερασπιστές του περιβάλλοντος και γενικά πολεμούν το άδικο με όλες τους τις δυνάμεις.

Δάσκαλος: Άνθρωπος έξυπνος, με μυαλό ανοιχτό, θαρραλέος αγωνιστής της αλήθειας.

Εργοστασιάρχης: Άνθρωπος του χρήματος, αδιαφορεί για το κοινό καλό και βλέπει μόνο το συμφέρον του. Ωστόσο, στο τέλος παρουσιάζεται γενναιόψυχος, γιατί μετανοεί για τις επιλογές του και παραδέχεται το σφάλμα του.

Υπενωμοτάρχης: Κινείται έξυπνα και σέβεται τα όρια μεταξύ νομιμότητας και παρανομίας. Τελικά καταφέρνει να ανταποκριθεί καλά στα καθήκοντά του.

ΠΟΙΟ ΣΗΜΕΙΟ ΣΑΣ ΣΥΓΚΙΝΗΣΕ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΚΑΙ ΓΙΑΤΙ;

- Όταν ο εργοστασιάρχης κ. Βγένας ζήτησε συγνώμη για τις πράξεις του. Ποτέ δεν περίμενα ότι ο άνθρωπος αυτός θα παραδεχόταν τα λάθη του, θα μετανούσε και θα γινόταν φιλικός προς τον δάσκαλο.

- Με συγκίνησε το σημείο που ο δάσκαλος βρίσκεται χτυπημένος στο δάσος που καίγεται και, ενώ ένας μαθητής του τον βρίσκει και προσπαθεί να τον σώσει, εκείνος δεν του ζητάει να τον πάει στο σπίτι του, αλλά να τρέξει να χτυπήσει την καμπίνα του χωριού, ώστε να κινητοποιηθούν απ' το χωριό να σβήσουν την πυρκαγιά.

(Αθανασία Κουζή)

ΓΡΑΨΤΕ ΜΙΑ ΠΑΡΑΓΡΑΦΟ ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΠΛΟΚΗ

- Οι άνθρωποι κατάφεραν να μεταφέρουν το εργοστάσιο μακριά από το χωριό. Ο δάσκαλος έγινε ο δήμαρχος του χωριού. Ο κ. Βγένας έγινε μόνιμος κάτοικος της περιοχής και δημιούργησε ένα πάρκο όπου άγρια ζώα ζούσαν προστατευμένα στο φυσικό τους περιβάλλον.

«ΕΜΕΝΑ ΜΕ ΝΟΙΑΖΕΙ» ΤΗΣ Γ. ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΟΥ — ΣΟΥΡΕΛΗ

• Τα παιδιά μπόρεσαν να σώσουν το χωριό τους από τη μόλυνση. Ο δάσκαλος παρέμεινε στο χωριό και συνέχισε να διδάσκει στο σχολείο με τον ίδιο ενθουσιασμό. Ο Λευτέρης Πάσχος ίδρυσε ένα περιβαλλοντικό ίδρυμα, στο οποίο συμμετείχαν όλα τα παιδιά του χωριού, που έγιναν οι καλύτεροι προστάτες του.
(Έλενα Παπαδημητρίου)

ΠΟΙΑ ΜΗΝΥΜΑΤΑ ΜΑΣ ΠΕΡΝΑΕΙ Η ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΑΥΤΟ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ;

Η συγγραφέας προσπαθεί να μας επιστήσει την προσοχή στην οικολογική καταστροφή που επιτελούμε στη γη μας. Μας δείχνει με ζωντάνια και πειστικότητα έναν τρόπο από τους πολλούς με τους οποίους καταστρέφουμε το σπίτι μας και μας επισημαίνει πως έτσι καταστρέφουμε και τους εαυτούς μας.

Γράψτε μια βιβλιοπαρουσίαση για το έργο, με την οποία να προσπαθείτε να πείσετε κι άλλους συνομηλίκους σας να το διαβάσουν.

Το βιβλίο «Εμένα με νοιάζει» είναι ένα πολύ ενδιαφέρον και διδακτικό βιβλίο με θέμα τις ανθρώπινες παρεμβάσεις στη φύση που οδηγούν σε καταστροφές. Το συνιστώ ανεπιφύλακτα σε μικρούς και μεγάλους.

Γιώργος Βεντούρης,
Β' Γυμνασίου

ΕΝΑ ΠΟΛΥ ΚΑΛΟ ΜΕΣΟ ΨΥΧΑΓΩΓΙΑΣ

Η ανάγνωση και η μελέτη των βιβλίων, εφόσον αυτά ανταποκρίνονται στην ψυχική διάθεση και ικανοποιούν τα ενδιαφέροντα και τις ανάγκες του ανθρώπου, είναι ένας πολύ καλός τρόπος ψυχαγωγίας. Διαβάζοντας ένα βιβλίο μπορείς να ταξιδέψεις ευχάριστα στις σελίδες του. Νιώθεις ότι ζεις τα γεγονότα εσύ ο ίδιος κι έτσι αποκτάς καινούρια βιώματα και εμπειρίες. Επίσης, ταυτίζεσαι με τους χαρακτήρες και αντιμετωπίζεις διαφορετικές συμπεριφορές και καταστάσεις. Μπαίνοντας στη διαδικασία να σκεφτείς πώς θα ένιωθες και πώς θα αντιδρούσες σε ανάλογες περιπτώσεις, γνωρίζεις τον εαυτό σου καλύτερα και του ανοίγεις νέους ορίζοντες. Τέλος, ένα καλό βιβλίο μπορεί να μας προσφέρει νέες, ενδιαφέρουσες γνώσεις με ευχάριστο τρόπο. Πραγματικά, συχνά παρατηρείται ότι πολλές από τις σχολικές γνώσεις ξεχνιούνται μετά από κάποιο χρονικό διάστημα, ενώ κάτι που έχεις μάθει μόνος σου διαβάζοντας ένα ενδιαφέρον βιβλίο δεν το ξεχνάς εύκολα.

Θα ήταν, λοιπόν, ευχής έργο να δίναμε στο καλό βιβλίο τη θέση που του ανήκει ως ένα πολύ καλό μέσο ψυχαγωγίας.

Μαρία Μαρκαντώνη, Α' Λυκείου

The stolen treasure part 5

The five friends, Peter, Mary, Elizabeth, Jack and Alex, were returning from Alex's cottage by bikes. Alex's dog, Arwel, was following them. The kids were very excited, because they had discovered that the small piece of paper they found the previous night was a treasure map. So, they decided to look for it that afternoon.

When they were passing the city of Megara, an unsmiling man sitting in a café saw them. He was surprised, because he recognized Peter and Mary. "They're the two kids they saw me last night in Krini of Theagenous, he thought angrily. "I'm sure that they have found my treasure map and they want to become treasure hunters". Then the unsmiling man left the café quickly without paying and he followed the five friends.

When the children arrived at the Old Castle at last, the sun had already started going down. They were very tired because of the long course, but they were in a hurry to take action.

-According to the map, Peter said, the gate of the underground passage must be here. Let's find it!

The five friends started searching. They were provided with torches. Alex was keeping Arwel on a leash. Then Jack noticed a small passage between two stone walls.

-I found it, I found the gate, he shouted. The others came closer fast. The passage was dark and scary, but the children switched on their torches and kept going. They were determined to find out the treasure with the archaeological value and to return it to the museum.

They were walking half an hour or so and they hadn't seen anything. Inside the underground passage there were mice and spiders which made the girls scream.

-I think that someone is following us, Elizabeth whispered. I can hear steps.

-You perhaps imagined it, Jack told her. I've heard nothing.

Suddenly Mary distinguished an old wooden door.

-Look! Here we are! She shouted. According to the map the treasure is inside that door! We found it!

-You're wrong, an unknown voice said. The treasure is mine. The unsmiling man was behind them keeping a gun. The five friends were really scared and Alex's dog was barking loudly.

-Keep the dog otherwise I'll shoot it, he said. The children understood that he wasn't joking.

-Listen to me carefully and do everything I said. First, give me the map. I know that you have it. Mary did as he said.

-Now open that door and get inside, he commanded and the children entered the room. It was like a cave and in the middle of it there was a big chest. The five friends were left speechless. The treasure was in front of them. However, they couldn't take it. The criminal opened the chest. There were many things with archaeological value: ancient jewelry, small multi-color earthen pots and more valuable things.

Suddenly Alex's dog went towards the criminal. The dog was very provoked and it bit fiercely onto the criminal's leg. When Alex managed to keep his dog, the criminal had lost his consciousness and he was badly wounded. The children didn't know what to do. On the one hand, the treasure was theirs and on the other hand an unconscious man needed help.

-We can't leave him, Elizabeth said. Nobody will find him down here and he is unable to walk.

Everybody agreed. It didn't matter that he was an illicit dealer in antiquities. He needed help and they were going to save him.

Thus Alex and Peter carried the unconscious criminal outside and they called an ambulance. When he woke up he thanked them for their kindness and he promised that he would never again do anything illegal.

But what happened with the treasure? The children returned it to the Museum, where it belonged. The next day all the local newspapers wrote about their adventure and our heroes were proud of their achievement!

The End

Θεοδώρα Πούλη, Β' Λυκείου
Επιμέλεια: Όλγα Γκαραγκούνη, Εκπ/κός

Que faire pour notre planète?

Aujourd'hui notre planète est en très mauvais état. Cette situation met en danger notre vie.

Malheureusement, l'homme est responsable pour beaucoup de problèmes comme par exemple la pollution de l'air. Quand tous on achète une voiture, les émissions de gaz carbonique augmentent de plus en plus. En plus on consomme beaucoup d'eau inutilement sans prendre en considération le danger de la pénurie d'eau.

Aussi il y a des autres problèmes comme le réchauffement de la planète, la fonte des glaces, la disparition des espèces et la sécheresse qui sont provoqués par l'homme et ses actions.

D'autre côté il y a quelques solutions. On peut améliorer cette situation et sauver notre environnement naturel. On peut utiliser les transports en commun, préférer la marche et se déplacer à vélo. Une autre bonne idée, c'est d'acheter des voitures électriques ou hybrides.

En conclusion, j'espère que l'on fera tout ce qui est possible pour protéger notre planète !

Μαργαρίτα Μαρκαντώνη, Γ' Γυμνασίου
Επιμέλεια: Κ. Κουτλήκη, Εκπ/κός

Ο ΚΑΘΡΕΦΤΗΣ

Ξέρετε εσείς κανέναν που, σαν μιλάει για τη νεολαία, να μην παίρνει το πιο απαισιόδοξο και ανήσυχο ύφος της ζωής του; Εγώ δεν ξέρω. Όπου βρεθώ κι όπου σταθώ και τύχει ν' αρχίσει κουβέντα για τους νέους, όλοι κουνάνε ανήσυχοι το κεφάλι, σα να πρόκειται για μια τελείως χαμένη υπόθεση.

Πριν λίγες ημέρες βρέθηκα σε μια συντροφιά. Με το που μπήκα, κατάλαβα πως μιλούσαν για τη νέα γενιά και, όπως συνήθως, η ανησυχία για το μέλλον της ήταν έκδηλη.

- Και να σκεφτεί κανείς, είπε κάποιος της συντροφιάς, πως τούτα εδώ, τα δικά μας παιδιά, τα Ελληνόπουλα, είναι κληρονόμοι της μεγαλύτερης πολιτιστικής κληρονομιάς του κόσμου. Κι όλη αυτή η αμύθητη κληρονομιά θα πάει χαμένη, αφού ποτέ δε θα μπορέσει να φτάσει στα χέρια τους.

Να όμως, που βρέθηκε και κάποιος αισιόδοξος ανάμεσά μας. Κι όχι μόνο αισιόδοξος. Ο άνθρωπος διέθετε κι ένα ιδιαίτερο χάρισμα. Είχε χιούμορ. Ακούστε με ποιο τρόπο ανέπτυξε τη σκέψη του.

-Πέστε μου κάτι, αγαπητοί μου, είπε. Σαν ακούτε τη λέξη γέφυρα, πού πάει ο νους σας;

-Γέφυρα... γέφυρα..., μουρμούρισαν κάνα δυο. Στη γέφυρα των στεναγμών.

-Ωραία! Σαν ακούτε τη λέξη γεφύρι;

Οι φίλοι μου το βρήκαν αστείο.

-Στο γεφύρι της Άρτας, είπαν μ' ένα στόμα.

-Πολύ καλά. Κι όταν ακούτε τη φράση «τρεις γέφυρες», τότε ο νους σας πού πάει;

-Ε, φυσικά στην οδό Λιοσίων, που είναι οι τρεις γέφυρες.

Ο φίλος μας είχε κιόλας πετύχει αυτό που ήθελε. Να περιμένουμε να ακούσουμε αυτό που είχε να μας πει με ενδιαφέρον.

-Ναι, είπε τότε. Οι τρεις γέφυρες είναι στην οδό Λιοσίων. Μα εγώ θέλω να σας θυμίσω κάποιες άλλες τρεις γέφυρες, που, αν είναι γερές και δεν έχουν χαλάσει, περ-

νώντας πάνω τους η πολιτιστική μας κληρονομιά θα φτάσει στους νέους. Τις ξέρετε βέβαια ποιες είναι αυτές οι τρεις γέφυρες.

Ασφαλώς και τις ξέραμε. Και ποιος θα το αμφισβητούσε ότι ο γονιός -δηλαδή η μάνα και ο πατέρας-, ο παπάς -γενικά ο κλήρος- και ο δάσκαλος είναι οι τρεις γέφυρες που, αν είναι γερές κι αχάλαστες, μπορεί περνώντας πάνω απ' αυτές

η πνευματική μας κληρονομιά να φτάσει στη γενιά την καινούργια. Ε, λοιπόν! κατέληξε ο φίλος μας. Μην είστε τόσο απαισιόδοξοι. Αντέχουν ακόμα οι τρεις γέφυρες.

Τα λόγια τούτα έκαναν έναν άλλο απαισιόδοξο να εκδηλωθεί.

-Είναι και κάποια γεφυράκια που κάνουν ακόμα καλή δουλειά, είπε. Τι θα λέγατε για τη λογοτεχνία σε σχέση με την πνευματική κληρονομιά; Σαν γεφυράκι δεν έχει λειτουργήσει εδώ και χρόνια η λογοτεχνία; Όχι κιλά, τόνους πνευματικού πλούτου έχουν μεταφέρει οι σελίδες των βιβλίων από γενιά σε γενιά...

Οι ειδικοί λένε ότι η αγάπη για το βιβλίο πρέπει να αρχίζει από την παιδική ηλικία. Και ακόμα πως η παιδική λογοτεχνία και μόνο για τούτο το λόγο είναι αξιοπρόσεκτη. Γιατί δημιουργεί μελλοντικούς φίλους του βιβλίου.

Όση ώρα μιλούσαμε για τη λογοτεχνία εκείνο το βράδυ, κάποιος από την παρέα μας έμενε αμίλητος, συλλογισμένος.

Κάποια στιγμή όμως αποφάσισε να μιλήσει.

-Διαφωνώ, είπε, που ονομάσατε τη λογοτεχνία γεφυράκι. Τα υποκοριστικά τα μεταχειριζόμαστε για μικρά ή ασήμαντα πράγματα. Εδώ μιλάμε για κάτι που ο ρόλος του είναι μεγαλειώδης. Ο καθένας σας γνωρίζει ότι στα επιτεύγματα της λογοτεχνίας δεν ανήκει μόνο η μετάδοση της πνευματικής κληρονομιάς από γενιά σε γενιά.

Ξέρετε τι μου είπε μια μέρα ένας γέροντας πνευματικός;

Ο άνθρωπος πρέπει να αναζητά το Θεό πολλές φορές την ημέρα, αν Τον αγαπάει και θέλει την παρουσία Του. Τον αναζητά σαν γονατίζει να προσευχηθεί. Τον αναζητά σαν πλησιάζει το Άγιο ποτήρι. Τον αναζητά όταν ανοίγει

με λαχτάρα κάποιο βιβλίο...

Ασφαλώς θα εννοεί τα ιερά βιβλία, είχα τότε σκεφτεί. Την Αγία Γραφή, τα λειτουργικά και πατερικά κείμενα. Ήθελα όμως να το ακούσω και απ' το στόμα του.

-Τα ιερά βιβλία εννοείτε, πάτερ; τον ρώτησα.

-Βέβαια, αλλά όχι μόνο αυτά.

Και η εξήγηση που μου έδωσε ήταν κάτι που ποτέ δεν είχα σκεφτεί:

-Ξέρεις ασφαλώς, μου είπε, ότι μπορεί κανείς να φωτογραφίσει ένα αντικείμενο χωρίς να έχει στραμμένο το φακό της μηχανής του σ' αυτό. Μπορεί να φωτογραφίσει έναν καθρέφτη που πάνω του καθρεφτίζεται το αντικείμενο που θέλει να φωτογραφίσει.

Μέσα στα βιβλία έχει φωτογραφηθεί η ζωή. Έχουν φωτογραφηθεί ακόμα και οι σκέψεις των ανθρώπων. Πόσες φορές μέσα σ' αυτές τις σκέψεις δεν έχει καθρεφτιστεί το πρόσωπο του Θεού!

Δεν είναι λοιπόν φυσικό, ακόμη και μέσα στα βιβλία να Τον βρίσκεις, αν Τον λαχταράς και ψάχνεις γι' Αυτόν;

Όταν το άκουσα αυτό, ένιωσα σα να βρέθηκα μπρος σε μια ανακάλυψη. Και να ποια ήταν:

Αφού η πνευματική κληρονομιά θα περάσει στην καινούρια γενιά, αν οι τρεις γέφυρες, ο γονιός, ο παπάς και ο δάσκαλος είναι γέφυρες γερές κι αχάλαστες κι αφού γερός γίνεται κανείς όσο περισσότερο βρίσκει το Θεό κι αφού τα γεφυράκια, τα βιβλία δηλαδή, πολλές φορές έχουν μέσα τους καθρεφτισμένο του Θεού το πρόσωπο, τότε σίγουρα απ' τα γεφυράκια πολλά έχουν να ωφεληθούν ακόμα και οι μεγάλες τρεις γέφυρες. Για φανταστείτε!

Μαρία Γουμενοπούλου
(Βραβευμένη κατ' επανάληψη για το συγγραφικό της έργο)

Καλή Συμπεριφορά

Όταν μιλάμε για καλή συμπεριφορά εννοούμε το σωστό τρόπο με τον οποίο ξέρει να φέρεται ένας νέος άνθρωπος. Εννοούμε την καλή του ανατροφή, τις καλές συνήθειες που έχει για τον ίδιο τον εαυτό του και την ευγένεια που δείχνει στους συνανθρώπους του.

Ο άνθρωπος δεν γεννιέται με συμπεριφορά καλή ή κακή. Άλλο πράγμα είναι οι κληρονομικές καταβολές. Την καλή συμπεριφορά πρέπει να τη μάθει από μικρός. Και μάλιστα, να κοπιάζει κάπως στην αρχή. Αν ένας άνθρωπος δεν ασκείται στο να έχει καλούς τρόπους, αν τα θέλει όλα δικά του χωρίς να λογαριάζει τους άλλους και κάνει

ό,τι του κατεβάσει το κεφάλι του, αυτός θα εξελιχθεί σε αντικοινωνικό άτομο. Όλοι θα τον αποφεύγουν, θα τον περιφρονούν και δεν θα του δίνουν σημασία. Αντίθετα, όσο πιο καλή συμπεριφορά έχει ένας νέος άνθρωπος, τόσο πιο συμπαθητικός γίνεται στους συνομηλίκους του και γενικότερα στο περιβάλλον του.

Οι καλοί τρόποι δίνουν στα παιδιά ιδιαίτερη χάρη, που ο ώριμος τη νοσταλγεί. Την παιδική ηλικία πρέπει να την περάσει ο άνθρωπος σαν παιδί, όχι σαν μεγάλος. Δεν πρέπει σαν παιδί να μεγαλοφέρνηει, αλλά να συνηθίσει στους καλούς τρόπους που ταιριάζουν για την ηλικία του.

Αν ρωτήσουμε το παιδί, το κάθε παιδί, «Τι προτιμάς, να σε αγαπούν ή να σε αντιπαθούν;» ασφαλώς θα επιλέξει το πρώτο, γιατί αντιλαμβάνεται πως όταν

είναι αγαπητό στον κόσμο μέσα του νιώθει μεγάλη χαρά. Έπειτα, συνηθίζοντας στην καλή συμπεριφορά βάζει τον εαυτό του σε μια τάξη. Στην αρχή, βέβαια, θα κοπιάζει λίγο και θα απαιτείται να καταβάλει κάποια προσπάθεια. Τίποτε όμως δεν κατορθώνεται χωρίς κόπο. Το παιδί που θα κατορθώσει να φτιάξει τον ίδιο τον εαυτό του θα καμαρώνει πολλές φορές και θα χαίρεται. Το μεγαλύτερο έργο που μπορεί να κάνει ένας άνθρωπος από την παιδική του ηλικία είναι να φτιάξει ένα καλό χαρακτήρα. Οι ωφέλειες της καλής συμπεριφοράς είναι πολλές. Όταν ο άνθρωπος εθιστεί από την

παιδική του ηλικία στην τάξη των καλών συνηθειών, μεγαλώνοντας θα επιτύχει στη ζωή, γιατί θα έχει εξελιχθεί σε ένα τέλειο τύπο ανθρώπου. Όταν από παιδί έχει βάλει τάξη στον εαυτό του, τότε σαν μεγάλος θα νιώθει πολύ ικανοποιημένος από το παρελθόν του. Οι άνθρωποι που δεν έχουν

τάξη και μέτρο στη ζωή τους κατά κανόνα είναι δυστυχείς, όσο εύποροι κι αν είναι. Μια ευνομούμενη κοινωνία θέλει τον άνθρωπο με άψογη συμπεριφορά. Ο μεγάλος είναι πολύ δύσκολο να μπει απότομα στην τάξη, αν δεν συνηθίσει από παιδί να φέρεται ευγενικά.

Συμπέρασμα: Πρώτον, το παιδί που έχει καλή συμπεριφορά το αγαπούν όλοι και το ίδιο χαίρεται γι' αυτό. Δεύτερον, καμαρώνει γιατί είναι τακτικό και καλό. Και τρίτον, θα γίνει σαν μεγαλώσει ένας χρήσιμος άνθρωπος, ένας ολοκληρωμένος χαρακτήρας.

ΙΤΑΛΩΝ ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ

Ιταλικός στόλος

Ποτέ δεν εναυμάχησεν.
Φευ! Τι απελπισία.
Απέθανεν ο ατυχής
απ' την ακινησία!..

Εις αλпинιστήν

Κεραυνοβόλος μαχητής
τσιράκι στη φευγάλα
το Χάρο τον λαχάνιασε
απ' την πολλή τρεχάλα!..

Εις Λύκον της Τοσκάνης

Άδικα λύκο σ' έλεγαν,
ω, άκακο αρνίον.
Από τρομάρα πέθανες
στης μάχης το πεδίων...

Τσιάνο

Όλοι τον ενομίζανε
σπουδαίο διπλωμάτη,
μα των τσολιάδων η ορμή
του το 'φαγε το μάτι.

Μπενίτο Μουσολίνι

Το άδοξο το τέλος του
υπήρξεν η Ελλάς.
Απέθανε φωνάζοντας:
«Μ' έφαγε ο τσολιάς!...».

Γκρατσιάνι

Στρατάρχης με τα ούλα του
μεγάλος πατριώτης.
Στην έρημο δεν του 'μεινε
κανένας στρατιώτης!..

ΠΟΣΑ ΓΝΩΡΙΖΕΤΕ;

1. Ποια χώρα προκάλεσε το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο;
2. Ποια η αφορμή της Ιταλίας να μας αναγκάσει να βγούμε στον πόλεμο;
3. Πότε μας κήρυξαν τον πόλεμο οι Γερμανοί;
4. Πότε υψώθηκε η Ελληνική Σημαία στην Ακρόπολη μετά την αποχώρηση των Γερμανών;

ΜΕΣΟΣΤΟΙΧΙΔΑ

Αν συμπληρώσετε σωστά τις λέξεις, θα διαβάσετε στις κόκκινες γραμμές το όνομα ενός πολύ σημαντικού οχυρού μας στα Ελληνοβουλγαρικά σύνορα.

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____
6. _____

1. Παίζουν σημαντικό ρόλο στη διεξαγωγή της μάχης.
2. Μεγάλη πόλη της Β. Ηπείρου που απελευθερώθηκε.
3. Γι' αυτήν πολεμήσαμε.
4. Τα βουνά του πολέμου.
5. Απειλή πολέμου με ημερομηνία.
6. Ο Ντούτσε.

Λύσεις προηγούμενου τεύχους

ΤΟ ΑΛΦΑΒΗΤΟ

Ψ	Υ	Χ	Α	Ν	Θ	Ε	Σ
Η	Μ	Ε	Ρ	Α	Ε	Λ	
Φ	Ε	Ρ	Ι	Γ	Ι	Α	
Ι	Ν	Ι	Α	Κ	Ο	Β	
Δ	Α		Ν	Ο	Η	Τ	Ο
Ω	Σ	Η		Ν	Τ	Ε	Ι
Τ		Π	Ρ	Α	Ε	Σ	
Ο	Ζ	Α	Λ		Σ	Τ	Α

ΠΟΣΑ ΓΝΩΡΙΖΕΤΕ;

1. Ο Μακένζι (4.600 χλμ.)
2. Αυτοί που είχαν γεννηθεί σε καιρό που βασίλευε ο πατέρας τους.
3. Το Λευκό Όρος (4.808 μ.)
4. Φαναριώτες
5. Το Κουίτο.

[illegible][illegible]